

บทที่ ๓

ธุรศึกดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ที่จะสร้างเกณฑ์สำหรับตัดสินครูประสมศึกษาตี่เด่นสายปฏิบัติงาน โดยจะเสนอให้ผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการตัดเลือกครูตี่เด่นได้ใช้เป็นมาตรฐานต่อไป

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ให้ความเห็นในการวิจัยครั้งนี้คือ ผู้อำนวยการการประสมศึกษา จังหวัด ทั้ง ๗๙ จังหวัด และครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประสมศึกษาทั้ง ๘๗ กลุ่ม ของจังหวัดเขียงราย โดยใช้ริชสุ่มตัวอย่างแบบธรรมดा (Simple random sampling) รวมตัวอย่างประชากรที่ใช้ศึกษา จำนวน ๑๕๙ คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้อำนวยการการประสมศึกษาจังหวัดและครูวิชาการกลุ่มโรงเรียนประสมศึกษาที่มีต่อแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินครูประสมศึกษาตี่เด่นสายปฏิบัติงานสอน ซึ่งสร้างเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเกอร์ท (Likert) เพื่อหาว่าร้อยการใดที่กำหนดเป็นเกณฑ์ในแบบจำลอง เกณฑ์การตัดสินครูประสมศึกษาตี่เด่นแต่ละข้อที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีความเหมาะสมที่จะนำไปใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานในการตัดสินครูประสมศึกษาตี่เด่นเพียงใด

การสร้างเครื่องมือวิจัยศักดิ์กล่าวผู้วิจัยให้ปฏิบัติตามนี้

๙. ผู้วิจัยได้ศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตี่เด่นจากประวัติและผลงานของครูประบาลตี่เด่นประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๒ ขององค์กรบริหารส่วนจังหวัดทั้ง ๗๙ จังหวัด

จำนวน พ๒๘และทศนະ เกี่ยวกับครูตีเด่นของไทยและต่างประเทศ

๒. นำข้อมูลสังกล่าวมาจัดเป็นหมวดหมู่และประคืน เพื่อสร้างเป็นแบบจำลองเกณฑ์ การตัดสินครูประดิษฐ์ศึกษาตีเด่นฉบับร่างที่ ๑ โดยแยกเป็น ๗ หมวด และมีรายการจำนวน ๐๕๕ ข้อ

๓. นำแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินครูประดิษฐ์ฉบับร่างที่ ๑ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๓ ท่าน^๑ ตรวจสอบพิจารณาความครอบคลุมของแบบจำลอง
ฉบับร่างที่ ๑ และวันกำหนดจาก
ข้อศึกษาที่ได้รับการทดสอบ ไปปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น คงเหลือ ๗ หมวด และมีรายการ
จำนวน ๑๗๗ ข้อ ซึ่งแบ่งแบบจำลองสังกล่าวเป็น ๒ ตอนคือ

ตอนที่ ๑ สถานภาพของผู้ตัดสอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เกณฑ์การตัดสินครูประดิษฐ์ศึกษาตีเด่น ๗ หมวด ซึ่งแต่ละหมวดมีจำนวน
รายการ ดังนี้

หมวด ๑ ด้านการสอน ๒๖ ข้อ

หมวด ๒ ด้านวิชาการ ๑๒ ข้อ

หมวด ๓ ด้านธุรการ ๑๒ ข้อ

หมวด ๔ ด้านการพัฒนา ๑๔ ข้อ

หมวด ๕ ด้านกิจการนักเรียน ๑๑ ข้อ

หมวด ๖ ด้านความสัมพันธ์ และการบริการ ๒๑ ข้อ

หมวด ๗ ด้านคุณลักษณะเฉพาะตัวครู ๒๕ ข้อ

ผู้รับได้นำไปจัดพิมพ์เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างประชากรได้แสดงความคิดเห็นต่อไป
โดยกำหนดระยะเวลาในการให้คะแนนในแต่ละรายการ ดังนี้

^๑ คุณภาคผนวก ก.

^๒ คุณภาคผนวก ค.

ช่อง ๔ หมายถึง เท็นด้วยอย่างมีง ให้ ๔ คะแนน
 ช่อง ๔ หมายถึง เท็นด้วยมาก ให้ ๔ คะแนน
 ช่อง ๓ หมายถึง เท็นด้วยปานกลางให้ ๓ คะแนน
 ช่อง ๒ หมายถึง เท็นด้วยน้อย ให้ ๒ คะแนน
 ช่อง ๑ หมายถึง ไม่เท็นด้วย ให้ ๑ คะแนน

๔. นำแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินฉบับร่างที่ ๒ ไปให้ผู้อำนวยการประถมศึกษา จังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด และครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาทั้ง ๘๙ กลุ่มของจังหวัดเชียงราย ได้ให้ความคิดเห็นต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ริจยได้คำแนะนำการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

๑. ขอหนังสือจากคณะกรรมการปัฒนาศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการสำนักงานการศึกษาท้องถิ่น กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย เพื่อขอความร่วมมือเกี่ยวกับ ประวัติและผลงานของครุประชำนาลตีเด่นของกรมการปกครอง พ.ศ. ๒๕๘๘

๒. ขอหนังสือจากคณะกรรมการปัฒนาศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการประถมศึกษาจังหวัดทั้ง ๗๖ จังหวัด เพื่อแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์และขอความร่วมมือในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินครุประถมศึกษาตีเด่น

๓. ขอหนังสือจากคณะกรรมการปัฒนาศิลปวัฒนธรรม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย เพื่อแจ้งให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ และขอความร่วมมือจากครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาทั้ง ๘๙ กลุ่ม ของจังหวัดเชียงราย ในการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินครุประถมศึกษาตีเด่น

๔. ผู้วิจัยได้นำแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินพร้อมทั้งหนังสืออนามัยและคำอธิบายในการตอบแบบจำลองส่งไปให้ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดทั้ง ๘๙ จังหวัด ทางไปรษณีย์ลงทະเบียนพร้อมกับของสำหรับบรรจุแบบจำลองที่ให้ความเห็นแล้วส่งคืนให้ผู้วิจัยภายในระยะเวลาที่กำหนดให้

๕. ผู้วิจัยได้นำแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินพร้อมทั้งหนังสืออนามัยและคำอธิบายในการตอบแบบจำลอง ไปเพนผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเชียงราย เพื่อขอหนังสืออนามัยสำหรับการขอความร่วมมือในการวิจัยจากครุภัณฑ์การกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาทั้ง ๘๙ กลุ่มของจังหวัดเชียงรายโดยผ่านศูนย์การประถมศึกษาอวบากอห์ง ๑๙ อำเภอ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เดินทางไปล่องแล้วเก็บแบบจำลองเกณฑ์การตัดสินจากครุภัณฑ์การกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษาทั้ง ๘๙ กลุ่มจาก ๑๙ อำเภอในจังหวัดเชียงรายด้วยตนเองภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. แบบจำลองเกณฑ์การตัดสินที่ส่งไปให้กับกลุ่มตัวอย่างประชากร ปรากฏว่า ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัด ๘๙ จังหวัด ได้รับคืนมา ๖๒ จังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๗๖ ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร และครุภัณฑ์การกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา ๘๙ กลุ่ม ได้รับคืนมา ๕๐ กลุ่ม คิดเป็นร้อยละ ๕๗ ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร^๑ และแบบสอบถามทั้งหมดตอบถูกต้องสมบูรณ์ สามารถนับวิเคราะห์ได้

๒. การแสดงความเห็นของผู้ตอบ แสดงเป็น ๔ ระดับ คือ ผู้มีความเห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วยมาก เห็นด้วยปานกลาง เห็นด้วยน้อยและไม่เห็นด้วย การวิเคราะห์จะแทนระดับเหล่านี้ด้วยตัวเลข ๔, ๓, ๒ และ ๑ ตามลำดับ

^๑ คุณภาพผนวก ๘.

๗. การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์เป็นรายข้อในแต่ละหมวด ของแบบจำลอง
เกณฑ์การตัดสิน โดยใช้ค่าสถิติทั้งนี้

๗.๑ ค่าร้อยละ ค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของผู้แสดงความคิดเห็น
รายการใด จะบอกให้ทราบถึงจำนวนของผู้แสดงความคิดเห็นว่ามีมากหรือน้อยเพียงไร และเป็น¹
สัดส่วนเท่าใดของกลุ่มตัวอย่างประชากรทั้งหมด

๗.๒ ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าคะแนนเฉลี่บของแต่ละข้อในแต่ละหมวดของ
แบบจำลองเกณฑ์การตัดสิน ทำให้ทราบความเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีต่อ เกณฑ์การตัดสิน
ข้อนั้น ๆ คือ ถ้ารายการหรือข้อใดมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงก็หมายความว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรนั้นเห็น
ด้วยที่จะนำรายการหรือข้อนั้น ๆ ไปใช้เป็นเกณฑ์การตัดสิน แต่ถ้ารายการหรือข้อใดมีค่าคะแนนเฉลี่ย²
ต่ำก็หมายความว่า รายการหรือข้อนั้น ๆ กลุ่มตัวอย่างประชากรไม่เห็นด้วยที่จะนำไปใช้เป็นเกณฑ์
ตัดสิน ซึ่งในที่นี้จะวิเคราะห์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้

ก. ค่าคะแนนเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๐ ถือว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรไม่เห็น
ด้วยที่จะนำรายการข้อนั้นไปใช้

ข. ค่าคะแนนเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๕๐ ถือว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรเห็น
ด้วยน้อยที่จะนำรายการข้อนั้นไปใช้

ค. ค่าคะแนนเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๕๐ ถือว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรเห็น
ด้วยปานกลาง ที่จะนำรายการข้อนั้นไปใช้

ง. ค่าคะแนนเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๕๐ ถือว่ากลุ่มตัวอย่างประชากรเห็น
ด้วยมากที่จะนำรายการข้อนั้นไปใช้

จ. ค่าคะแนนเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐ ถือว่ากลุ่มตัวอย่างประชากร เห็น
ด้วยอย่างยิ่งที่จะนำรายการข้อนั้นไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ จะขอตั้งเกณฑ์การศักดิ์สินใจไว้คือ ถ้ารายการข้อใดมีค่ากลาง
เฉลี่ย ๗.๔๙ ขึ้นไป จะนำ它ไปใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐานสำหรับตัดสินคุณภาพผลศึกษาตี่ เด่นต่อไป

๓.๓ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของรายการข้อแต่ละข้อจะชี้ให้เห็นการกระจายของความเห็นของกลุ่ม
หัวอย่างประชากรที่มีต่อรายการข้อนั้น ๆ ว่า มีความแตกต่างกันมากหรือน้อย คือหากรายการ
ประเมินข้อใดมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูง ก็แสดงว่าความเห็นของกลุ่มหัวอย่างประชากรที่มีต่อ
รายการข้อนั้น ๆ มีการกระจายมาก ซึ่งหมายความว่า มีความเห็นแตกต่างกันมากนั่นเอง แต่ถ้าหาก
ข้อใดมีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำ ก็หมายความว่า ความเห็นของกลุ่มหัวอย่างประชากรที่มีต่อ
รายการข้อนั้น ๆ มีความใกล้เคียงกันเป็นส่วนใหญ่ *

๓.๔ ค่า t (t-test) ค่าที่เป็นค่าสถิติที่ได้จากการทดสอบความมีนัยสำคัญของ
ความแตกต่างระหว่างปัจจัยเลขคณิตจากข้อมูลที่มีคุณสมบัติต่าง ๆ ^{๑๒} ที่ครั้งนี้เป็นความติดเห็น
ระหว่างผู้อ่านรายการการประถมศึกษาจังหวัด กับคุณวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับ
แบบจำลองเกณฑ์การตัดสินคุณภาพผลศึกษาตี่เด่น โดยจะทดสอบครั้งละหมวด จนครบ ๘ หมวด
ที่ระดับความมีนัยสำคัญ .๐๕

ถ้าค่า t ไม่มีนัยสำคัญ ที่อ่าวความเห็นระหว่างผู้อ่านรายการการประถมศึกษาจังหวัด
กับคุณวิชาการกลุ่มโรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับรายการแต่ละข้อในหมวดนั้น ๆ แต่ละหมวดไม่ต่างกัน

๔. นำข้อมูลทั้งหมดที่ได้จากการวิเคราะห์ทางสถิติมาปรับปรุงเป็นแบบเกณฑ์การตัดสิน
คุณตี่เด่นประถมศึกษาตี่เด่น

* ประพนธ์ จันทร์รุกษ์, "เกณฑ์ประเมินผลงานคุณโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดกองค์การ
บริหารส่วนจังหวัดหนองคาย" (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต แผนกวิชาบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
茱藻ลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๖๑), หน้า ๘๐.

^{๑๒} ประกอบ กรรมสูตร, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับคุณ (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนา-
พาณิช, ๒๕๖๐), หน้า ๔๘.

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

๑. ค่าร้อยละ สำหรับประเมินสถานภาพของผู้แสดงความเห็น

$$\text{ค่าร้อยละของรายการใด} = \frac{\text{ความสี่ของรายการนั้น}}{\text{ความสี่ของทั้งหมด}} \times 100$$

๒. ค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{x}$) สำหรับหาค่าเฉลี่ยของความเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีต่อรายการข้อนี้ ๆ

$$x = \frac{\sum x}{N}$$

$\bar{x}$ = ค่าเฉลี่ยของความเห็น

x = น้ำหนักของคะแนนเป็น ๕, ๔, ๓, ๒ และ ๑

N = จำนวนความเห็นกับหน่วย^๑

๓. ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สำหรับหาการกระจายของความเห็นของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีต่อรายการข้อนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum x^2}{N}}$$

x = ผลต่างระหว่างคะแนนของความเห็นแต่ละจำนวน

กับมูลค่าเฉลี่ย ลบคูณด้วย

N = จำนวนความเห็นทั้งหมด^๒

^๑ ประกอบ กรรมสุค, สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครุ, หน้า ๔๐.

^๒ เรื่อง เตียวกัน, หน้า ๔๔.

๔. ค่าที่ (*t-test*) สำหรับทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความเห็นของผู้อำนวยการ การประณีตศึกษาชั้นหัวครุ กับครุวิชาการกลุ่มโรงเรียนประณีตศึกษาเกี่ยวกับหมวดต่าง ๆ ในแบบจำลอง เกณฑ์การตัดสิน

$$z \text{ หรือ } t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sigma' (\bar{X}_1 - \bar{X}_2)}$$

$$\sigma' (\bar{X}_1 - \bar{X}_2) = \sqrt{\frac{s_1^2}{N_1} + \frac{s_2^2}{N_2}}$$

$\bar{X}_1$ = มัชชีนิย เลขคณิตของความเห็นผู้อำนวยการการประณีตศึกษาชั้นหัวครุในแต่ละหมวด

$\bar{X}_2$ = มัชชีนิย เลขคณิตของความเห็นครุวิชาการกลุ่มโรงเรียน ประณีตศึกษาในแต่ละหมวด

s_1 = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเห็นผู้อำนวยการ การประณีตศึกษาในแต่ละหมวด

s_2 = ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความเห็นครุวิชาการ กลุ่มโรงเรียนประณีตศึกษาในแต่ละหมวด

σ = ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน

t = ค่าที่จะใช้พิจารณาความมั่นคงสำคัญ*

* ประกอบ บรรณสูตร สถิติศาสตร์ประยุกต์สำหรับครุ, หน้า ๘๗.